

lighed ved at give en saadan Konkurrent Tilskud og ødelægge sig selv. Altsaa, der maa stilles nogle Betingelser, det maa være en Udfigt mere end en Ret, der gives, men i øvrigt har jeg ikke noget imod, at man prøver paa noget nærmere at formulere Reglerne, hvorefter Tilskuddet kan forventes givet; som det rigtig er antaget, skulde det vel være i Forhold til Elevantallet, Lærernes Lønninger o. s. v., den Vej, man er gaaet ved andre Tilskud, f. Eks. ved Høstskolerne, Navigationskolerne o. s. v.

Jeg haaber, at det Udvalg, der vil blive nedsat, vil fremme Sagen saa hurtigt som muligt, idet jeg som sagt i alt Fald meget maatte ønske, at Lovforslaget i denne Samling kan komme til det andet Ting, for at ogsaa dets Mening kunde høres; jeg erindrer om, at det andet Ting i en langt ringere Grad end dette har udtalt sin Mening om visse Hovedpunkter i Forslaget. Da det hidtil ikke har haft Lejlighed dertil, vilde det være af stor Betydning, om dets Ansættelser kunde i alt Fald komme til at fremtræde endnu i denne Samling.

Formanden: Den ærede 1ste Lands-tingsmand for 11te Kreds (Stthr.) har Ordet for en kort Bemærkning.

Stthr.: Det skal kun være nogle faa Ord, jeg vil henvende til den højtærede Minister om § 9. Hvis det virkelig forholdt sig saaledes, at der derved ikke stete nogen Forandring i det bestaaende, saa var jo Paragraffen overflødig, men der sker virkelig en Forandring i det bestaaende. I § 9 siges, at Censurkommissionen kan benyttes til at bistaa selve Overtilsynet med Seminarierne, men det kan Eksamenkommissionen ikke, thi den sender ikke Seminarierne; Censurkommissionen derimod kommer til Seminarierne for at holde Eksamen der. Jeg vil tillade mig at minde den højtærede Minister om, at han og jeg have været Kolleger ved Universitetet i en Række af Aar, og vi have der holdt Eksamen med faste Censorer. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han vilde have syntes om, at de faste Censorer skulde have indgivet Beretning til Ministeriet uafhængigt af Universitetet, og uden f. Eks. at Konfitorium var blevet hørt. Grunden, hvorfor jeg gør mit Vedkommende har lagt saa stor Vægt paa at faa Eksamen ført tilbage til Seminarierne, er fordi jeg mener, at det vil højne disse, stille større Forordninger til Seminarierforstanderne; thi skal man eksaminere med fremmede Censorer, saa maa man kunne

magte den Opgave. Det er ikke for Seminariedirektionernes Frihed, jeg tager Ordet, thi den vil, naar denne Bestemmelse sættes ind i Loven og bruges som den kan bruges, ikke lide; der vil af Seminariedirektionerne kunne føres et meget skarpt Tilshyn uden om med Seminarierne; den Frihed have nu Foraterne ved de lærde Stoler. Nej, det er Seminarielærernes Frihed, jeg taler for; jeg tror, at de blive bedst tjente med, at den lokale Administration ikke kommer ud af Spillet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at de faste Censorer ved Universitetet ikke kunne gøre direkte Indberetning til Ministeriet; det praktiseres, enten man nu synes derom eller ej. — Dernæst vil jeg bemærke, at Ministeriet under alle Omstændigheder naturligvis hidtil har haft Ret til at benytte Eksamenkommissionen, men den har naturligvis været indskrænket til det, som Kommissionen bestæftiger sig med. Den gør selvfølgelig sine Indberetninger om Eksamenerne, men den benyttes utvivlsomt ogsaa jævnlig med Hensyn til Forespørgsler om de forskellige, her omtalte Forhold, Folkestolevæsenet vedrørende. Den er ganske vist ikke benyttet til Tilshyn med Seminarier, men det ærede Medlem kan være aldeles overbevist om, at naar som helst og hvor som helst jeg maatte finde Anledning dertil, fordi der kunde være Misligheder ved et eller andet Seminarium, vil jeg virkelig betragte mig ikke alene som besøjet, men som forpligtet til at anvende en hvilken som helst, som jeg kunde faa til det, til at udføre for mig det Overtilsyn med de paagældende Seminarier, som jeg skal udøve, og jeg vil ingenlunde føle mig forpligtet til alene at benytte den lokale Seminariekommisjon.

Stthr.: Jeg har været fast Censur ved Universitetet i en Række; hvis jeg ikke huster fejl, i 7 Aar, og i de syv Aar er de faste Censurers Mening bleven indhentet een Gang for mit Fakultets Vedkommende. Det gjaldt Spørgsmaalet om Eksamenkommissionen, og vor Erklæring blev da sendt til Fakultetet og Konfitorium. Hvis en saadan Bestemmelse som Bestemmelsen i § 9 blev benyttet saa sparsomt, havde jeg ikke det mindste derimod, men naar den gives i en Lov, maa Meningen jo være, at den skal benyttes. At Ministeriet har denne Ret allerede, erkender jeg, og den behøver derfor ikke at sættes ind i Loven.